

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΜΟΝΙΑ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΥΤΙΚΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΤ.

ΡΙΚΗ

έπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

ΠΡΩΤΟΝ ΘΟΥΡΙΟΝ

Φασκέλωσε, μοῦ λέτε, τὴν εἰρήνην,
Καὶ ἄρχισε τὸν πόλεμον νὰ ψάλλῃς . . .
Ἐπέρασε ἡ πρώτη ἡ γαλήνη,
Τώρα καιρὸς τὰ θούρια νὰ βγάλῃς.

Γιατί σὺ μόνο ἔβρισκεςαι ὅτ' ἡν πλάνη ;
Δὲν βλέπεις καὶ τὴν κίνησιν τοῦ κράτους ;
Δὲν βλέπεις τὸν Ῥιζόπουλον πῶς πιάνει
Μ' ἀπόχῃ τοὺς καινούριους ἐπιστράτους ;

Δὲν βλέπεις καὶ τὴν Μπέτσου, τὴν Δερέκα,
Ποῦ βγάζουν ἀπ' τὰ στήθεα τοὺς καμίνι ;
Τί διάβολο ! καὶ ἂν ἦσαν γυναῖκα,
Δὲν θὰ ζητοῦσες τόσο τὴν εἰρήνην.

Ἀκόμη μετὰ τόσα ἀμφιβάλλεις ;
Ντροπή σου πιά ! Χαιρέτα τὴν εἰρήνην,
Καὶ ἄρχισε τὸν πόλεμον νὰ ψάλλῃς,
Ἀφοῦ καὶ στρατιώτης εἶχες γίνεи.

Καλὰ λοιπὸν, ὦ φίλοι συμπολίται,
Ἀφίνω τῆς εἰρήνης τὸ ψαλτῆρι,
Ἀφοῦ σεῖς ὅλοι πόλεμον ζητεῖτε,
Ἄς ἦναι πιά, σὰς κάνω τὸ χατῆρι.

Φεύγα, εἰρήνην, πιά ἀπὸ κοντά μου,
Σύρε κατὰ διαβόλου, παληοβρῶμα . . .
Ἐσὺ μοῦ μαλακίζεις τὰ μυαλά μου,
Καὶ μοῦ σφαλᾷς μὲ σίδερα τὸ στόμα.

Ἐλα ἐσὺ, θεὲ τῆς μάχης Ἄρη,
Καὶ δός μου οἶστρο, δύναμι καὶ ἄερα,
Καὶ κάμε με τὸ πρῶτο παλληκάρι,
Νὰ κόβω καὶ νὰ σφάζω νύκτα ἡμέρα.

Τῆς φλέβαις μου μὲ λόγχῃ θὰ τρυπήσω,
Καὶ μέσα εἰς τὸ αἷμα ποῦ θὰ τρέξῃ,
Τὴν πένα μου μὲ λύσσα θὰ βουτήσω
Νὰ γράψω μὲ τὸ αἷμα κάθε λέξι.